

KLIMA- OG
ENERGIMINISTERIET

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Energipolitisk Udvalg har i brev af 27. juni 2011 stillet mig følgende spørgsmål 147 alm. del, stillet efter ønske fra Lars Christian Lilleholt (V), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 147:

"Vil ministeren oplyse om de samfundsøkonomiske konsekvenser af, at Danmark reducerer udledningen af CO₂ uden for kvotesektoren med 40 pct. i 2020, som tænketanken CONCITO foreslår og som Socialdemokraterne støtter, jf. artiklen i Morgenavisen Jyllands-Posten den 27. juni 2011: "Politisk uenighed om anvisning fra grøn tænketank"?"

Svar:

Indledningsvist skal jeg bemærke, at de mål, som andre nordeuropæiske lande har meldt ud i den senere tid, er mål for samlede emissioner, inkl. de kvoteomfattede udledninger. Det danske reduktionsmål og EU-forpligtelsen for 2020 omfatter alene de sektorer, der ikke er omfattet af EU's CO₂-kvoteordning. Vore nabolandes mål er således ikke sammenlignelige med det danske mål, hvilket er en central pointe, da der er markant forskel på både muligheder / virkemidler, potentialer og omkostninger ved reduktion af udledningen af drivhusgasser uden for henholdsvis inden for CO₂-kvoteordningen.

Regeringen arbejder for, at der i EU træffes en fælles beslutning om at stramme målsætningen for reduktionen af EU's samlede udledninger i 2020 fra 20 pct. til 30 pct. Foreløbig er det dog udover Danmark alene Storbritannien, der officielt støtter en sådan stramning.

Danmarks nuværende forpligtelse er en reduktion i drivhusgasemissionerne uden for CO₂-kvoteordningen med 20 pct. i 2020 i forhold til 2005. Det er kun Irland og Luxembourg, der har påtaget sig en forpligtelse på samme niveau. Andre lande har målsætninger, der er væsentligt lavere. Den gennemsnitlige reduktion, der skal finde sted i hele EU på tværs af de ikke-kvoteomfattede sektorer, er omtrent 10 pct. i forhold til 2005.

I perioden fra 2013 og frem til 2020 er der en såkaldt reduktionssti med årlige reduktionsmål, der leder frem mod målet på 20 pct. i 2020. Der er indbygget en række muligheder for fleksibilitet, der blandt andet betyder, at overopfylder man i ét år, vil man kunne overføre denne overopfyldelse til et af de følgende år. Ser man bort fra de mu-

Dato: 24. august 2011

J.nr. 2011-3271

ligheder, denne fleksibilitet giver, må de danske udledninger fra de ikke-kvoteomfattede sektorer i 2020 ikke overstige 29,6 mio. ton CO₂-ækvivalent.

De ikke-kvoteomfattede emissioner stammer overordnet fra henholdsvis transportsektoren (godt 1/3), landbruget (ca. 1/3) og energiforbrug i ikke-kvoteomfattede virksomheder samt energiforbrug til individuel opvarmning i boliger (knap 1/3). De samlede ikke-kvoteomfattede emissioner udgjorde i 2005 ca. 37 mio. ton, og målet om en 20 pct. reduktion i 2020 svarer således til en reduktion på ca. 7½ mio. ton i forhold til 2005-niveauet. Ifølge den seneste fremskrivning fra april 2011 udestår heraf en manko på ca. 4 mio. ton i 2020. Initiativerne i Energistrategi 2050 vurderes tilsammen at kunne reducere de ikke-kvoteomfattede emissioner med ca. 1½ mio. ton i året 2020.

Et mål om en 40 pct. reduktion i 2020 ville kræve, at de ikke-kvoteomfattede emissioner i 2020 er reduceret med ca. 15 mio. ton i forhold til 2005-niveauet. Det vil i forhold til den nyeste energifremskrivning stille krav om en yderligere reduktionsindsats i 2020 på ca. 11½ mio. ton.

Rapporten *Annual Climate Outlook 2011* fra CONCITO anviser tænketankens forslag til, hvorledes man kunne tænkes at nå en 30 pct. reduktionsmålsætning i 2020. Der er således ikke i rapporten udarbejdet forslag til en reduktion på 40 pct. Endvidere er der – som CONCITO selv understreger – ikke for forslag til en 30 pct. reduktion regnet med samfundsøkonomiske omkostninger for alle sektorer, kun finansielle omkostninger, og der er typisk en betragtelig forskel på de to.

Hertil kommer, at der ikke er angivet noget om indfasningen af virkemidlerne, hvilket er af stor betydning, både for effekten og omkostningerne. Endelig skal det bemærkes, at hovedparten af de virkemidler, der anvises på landbrugsområdet, er virkemidler til fremme af CO₂-optag (såkaldte sinks), og det er stadig uafklaret, i hvilket omfang sinks vil kunne medregnes i målopfyldelsen frem mod 2020.

Det er ikke umiddelbart muligt at sætte tal på de samfundsøkonomiske omkostninger ved at hæve reduktionsmålsætningen for de ikke-kvoteomfattede sektorer fra 20 pct. til 40 pct. i 2020. Omkostningerne er i høj grad betinget af, hvilke virkemidler, der anvendes, og der er hverken i CONCITO's rapport *Annual Climate Outlook 2011* eller i artiklen i Morgenavisen Jyllands-Posten 26. juni 2011 anvist, hvilke virkemidler, man ville bruge for at nå en målsætning om 40 pct. reduktion.

Hvis man imidlertid som et forenklet regneeksempel antager, at prisen for at reducere emissionerne uden for kvotesektoren svarer til den hidtil forventede kvotepris på godt 200 kr./ton CO₂, vil omkostningen for nå målsætningen i året 2020 stige fra 0,8 mia. kr. til ca. 2,2 mia. kr., hvis målsætningen for de ikke-kvoteomfattede emissioner øges fra en reduktion på 20 pct. til en reduktion på 40 pct.

De samlede omkostninger for hele perioden 2013-20 vil under disse stiliserede omstændigheder stige fra ca. 1,9 mia. kr. til ca. 7,8 mia. kr.

Regneeksemplerne må betragtes som underkantsskøn, da prisen for drivhusgasreduktioner ofte er højere uden for kvotesektoren end indenfor. Omkostningerne vil dog generelt kunne reduceres ved at benytte de fleksible mekanismer, der er indbygget i

2013-20 forpligtelsen (køb af kreditter og udledningstildelinger fra andre EU lande). Det skal endvidere understreges, at der er tale om en forenklet beregning i den forstand, at der ikke er taget stilling til valg af virkemidler, og dermed heller ikke har kunnet tages højde for afledte virkninger, der normalt indgår i en egentlig samfundsøkonomisk vurdering (f.eks. virkninger NO_x- og partikelforurening, kvælstofudledning, støj og lignende).

Regeringen arbejder som nævnt for, at der i EU træffes en fælles beslutning om at stramme målsætningen for reduktionen af EU's samlede udledninger i 2020 fra 20 pct. til 30 pct. En fælles beslutning om at stramme målsætningen for reduktionen af EU's samlede udledninger i 2020 fra 20 pct. til 30 pct. vil på mange måder være en fordel. For det første fordi et fælles mål i EU vil kunne sende et stærkt signal til de internationale klimaforhandlinger, men også fordi et fælles mål vil kunne øge anvendelsen af stærke fælles virkemidler i EU, herunder ikke mindst CO₂-kvoteordningen, og fremme teknologiudviklingen til gavn for både klimaet og økonomien. Også i forhold til dansk erhvervslivs konkurrenceevne og afsætningsmuligheder for grønne teknologier er et fælles mål at foretrække.

Med venlig hilsen

Lykke Friis